

॥७८॥ उपगृह्णत आलिंगितवती ॥७९॥ अकामतोऽनिच्छातः स्वभावत इत्यर्थः पुरुषतः पुरुषं प्राप्य स्त्रीणां धृतिर्धैर्यं अन्यापरकीयास्ति पुंयोगे स्त्रीणां धृतिः स्वकीया सर्वथानास्तीत्यर्थः ॥८०॥ प्रहृष्टः कामु
को भव ॥८१॥ उपगृह्णत आलिंगस्व ॥८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ अनभिज्ञोऽप्रीतिमान् ॥९०॥ ९१॥ एकारतिशीलेति विशेषः ॥९२॥ ९३॥ लीलायंत्यः लीलां रतिं आत्मन इच्छंत्यः अभिषत इत्या

व्यपदिश्य महर्षेर्वैशायनं व्यवरोहत ॥ स्वागते नागतां तांतु भगवानभ्यभाषत ॥७८॥ सोपागृह्णतु ऋषिं प्रीत्या नरर्षभ ॥ निर्विकारमृषिं चापि काष्ठकुक्ष्योप
मंतदा ॥७९॥ दुःखिताप्रेक्ष्य संजल्य मकार्षीद्विष्णा सह ॥ ब्रह्मन् न कामतो न्यास्ति स्त्रीणां पुरुषतो धृतिः ॥८०॥ कामेन मोहिता चाहं त्वां भजंती भजस्व माम् ॥ प्रहृष्टो
मां ॥ मम चेदं धनं सर्वं यच्चान्यदपि पश्यसि ॥८३॥ प्रभस्त्वं भव सर्वत्र मयि चैव न संशयः ॥ सर्वान् कामान्विधास्यामि रमस्व सहितो मया ॥८४॥ रमणीये वने विप्रस
र्वकामफलप्रदे ॥ त्वद्वाहं भविष्यामि रंश्यसे च मया सह ॥८५॥ सर्वान् कामानुपाश्रीमो ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ नातः परं हि नारीणां विद्यते च कदाचन ॥८६॥ य
था पुरुष संसर्गः परमेतद्धिनः फलं ॥ आत्मच्छंदेन वर्तते नार्यो मन्मथचोदिताः ॥८७॥ न च दहंति गच्छंत्यः सुतसैरपि पांसुभिः ॥ अष्टावक्र उवाच
परदारानहं भद्रे न गच्छेयं कथंचन ॥८८॥ दूषिते धर्मशास्त्रज्ञैः परदाराभिर्मर्दानं ॥ भद्रे निर्वृष्टु कामं मां विद्वि सत्येन वैशपे ॥८९॥ विषयेष्वनभिज्ञो हं धर्मार्थं
किल संततिः ॥ एवं लोकान् गमिष्यामि पुत्रैरिति न संशयः ॥९०॥ भद्रधर्मे विजानीहि ज्ञात्वा चापरमस्वहं श्रुत्वा च नाग्नि लोघ्निर्वरुणो न चान्ये त्रि
दशा हि ज ॥९१॥ प्रियाः स्त्रीणां यथा कामो रतिशीला हि योषितः ॥ सहस्रे किल नारीणां प्राप्ये तैका कदाचन ॥९२॥ तथा ज्ञात सहस्रेषु यदि काचित् सति त्रता ॥ नै
ता जानंति पितरं न कुलं न च मातरं ॥९३॥ न भ्रातृन् न च भर्तारं न च पुत्रान् न देवान् ॥ लीलायंत्यः कुलघ्नंति कूलानी वसरिहराः ॥ दोषा सर्वे श्वमत्वा श्च प्रजापति
रभाषत ॥९४॥ भीष्म उवाच ततः स ऋषिरकाग्रस्तां स्त्रियं प्रयभाषत ॥ आस्यतां रुचितं श्रुतं किंच कार्यं ब्रवीहि मे ॥९५॥ सास्त्री प्रोवाच भगवन् द्रक्ष्यसे
देशकालतः ॥ वसता बन्महाभाग कृतकृत्यो भविष्यसि ॥९६॥ ब्रह्मं विस्तामथोवाच स तथेति युधिष्ठिर ॥ वस्ये हं यावदुत्साहो भवत्या नन्त्र संशयः ॥९७॥ स धर्षि

दिसार्धं लोकं ॥९४॥ एकाग्रः स्त्रीदोषान् अनुसंदधानः स्त्रियं प्रति आस्यतां तूष्णीं स्थीयतां
रुचिः रुचिं प्राप्य छंदः इच्छा भवतीति जभाषत तं रुचिज्ञामामिच्छसि अहं त्वरुचिज्ञो न त्वां स्पृष्टुमिच्छामीति भावः एवमपि यत्कार्यं कर्तव्यं तव तन्मे ब्रवीहि ॥९५॥ द्रक्ष्यसे स्पर्शस्व संज्ञास्यसे ॥९६॥ ९७॥ ९८॥